

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010119
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121010119.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona s poukazom na § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 21.02.2022, č. k. 4T/2/2021-189, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 21.02.2022, č. k. 4T/2/2021-189 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

dňa 30. septembra 2019 o 06:02 hod, po rýchlостnej ceste R1 v smere z Nitra na Trnavu viedol ako vodič osobné motorové vozidlo Škoda Octavia evidenčného čísla C., pričom v úseku 4,5 km (na území okresu Trnava, kat. územie D.) pri brzdení narazil prednou časťou vozidla do zadnej časti pred ním jazdiaceho vozidla KIA Sportage evidenčného čísla E., ktoré v tom čase viedla vodička F. G., ktorá následkom zrážky utrpela pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti záhlavia s prejavmi vegetatívnej symptomatológie a podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia a obmedzením obvyklého spôsobu života od 30. septembra 2019 do 17. októbra 2019, čím vodič A. B. porušil povinnosti ustanovené v § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke,

teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona s poukazom na § 4 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Za to mu súd podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody na 2 (dva) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených: a) F. G., nar.: XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX A., b) Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35937874, adresa na doručovanie: P.O. Hviezdoslava 26, Žilina, c) Sociálna poisťovňa, adresa na doručovanie: Záhradnícka 31, 829 02 Bratislava, so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie.

Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil nasledovne (skrátene):

Súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti nedostatočne prihliadol na základné zásady ukladania trestu uvedené v § 34 Trestného zákona. Pokiaľ ide o samotný trestný čin, tento bol spáchaný z nedbanlivosti, pričom pôvodne bol dokonca riešený len ako priestupok. Poškodená neutrpela žiadne závažné zranenia,

obžalovaný spôsobil nehodu z dôvodu, že sa plne nevenoval vedeniu vozidla resp. nesledoval situáciu v cestnej premávke.

Ďalej konštatuje, že obžalovaný nebol doposiaľ trestne stíhaný, má evidované priestupky v cestnej premávke, avšak ich spáchanie by nemalo ovplyvňovať ukladanie trestu do tej miery, ako to konštatuje v odôvodnení svojho rozsudku prvostupňový súd. V prípade obžalovaného by mala byť, naopak, zohľadnená tá skutočnosť, že vodičské oprávnenie potrebuje nevyhnutne k výkonu svojho povolania, nakoľko pracuje ako automechanik a jeho odňatie ho bude značne obmedzovať v zamestnaní. Nemenej dôležitá je potreba obžalovaného dochádzať do okresu Veľký Krtíš za účelom realizácie styku s jeho maloletým dieťaťom.

S poukazom na § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona má za to, že aj keď súd znížil výmeru trestu zákazu činnosti oproti tej, ktorá bola pôvodne uložená trestným rozkazom, avšak v prípade obžalovaného mohol pristúpiť k výmere na samej spodnej hranici zákonnej sadzby.

Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a uložil obžalovanému trest zákazu činnosti, ktorý bude miernejší ako trest uložený okresným súdom a ktorý bude plne zodpovedať zásadám ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona.

Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti prokurátorky a obhajcu obžalovaného.

V rámci konečných návrhov prokurátorka uviedla, že pokiaľ ide o výšku uloženého trestu zákazu činnosti, má za to, že prvostupňový súd pri vymeriavaní tohto trestu vzal do úvahy okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, pričom keď si bol vedomý, že v priebehu posledných 5 rokov spáchal 13 priestupkov, z toho viaceré z oblasti cestnej dopravy, má za to, že prvostupňový súd bol veľkorysý, keď uložil obžalovanému trest v takej výmere, akej uložil, síce súladný so zákonom, avšak veľmi mierny. Odvolanie obžalovaného navrhuje zamietnuť ako nedôvodné v celom rozsahu. Obhajca navrhol, aby súd prihliadol pri výmere trestu zákazu činnosti na to, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený. Navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste zákazu činnosti a obžalovanému bol uložený miernejší trest, než bol uložený týmto prvostupňovým rozsudkom

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa), meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

V podanom odvolaní, s poukazom na pomery a osobu obžalovaného, jeho zamestnanie a závažnosť spáchaného skutku, obžalovaný žiada zníženie trestu zákazu činnosti na samú spodnú hranicu zákonnej sadzby.

Odvolačný súd konštatuje, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov. Jeho uloženie a výmeru odôvodnil prvostupňový súd tak, že prihliadol na potreby úhrady výživného maloletej dcéry a potrebu návštev maloletého dieťaťa a preto znížil pôvodne uložený trest vo výmere 30 mesiacov (v trestnom rozkaze), až na 24 mesiacov. Základná výmera trestu zákazu činnosti pre obžalovaného je 12-120 mesiacov. Obžalovanému bol uložený trest blížiaci sa k spodnej hranici trestu zákazu činnosti, pričom tento trestu možno považovať za mierny vzhľadom na množstvo a periodicitu predchádzajúcich postihov na priestupky v cestnej doprave. Je nutné dodať, že obžalovaný síce podľa vykázaných priestupkov nie je mimoriadne nebezpečný šofér, je však opakovaný priestupca, pri ktorom musí súd zohľadniť aj potrebu ochrany spoločnosti pred jeho nedbanlivým prístupom k pravidlám cestnej premávky.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti, je odvolací súd toho názoru, že prvostupňový súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre zákonné rozhodnutie o treste obžalovaného a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu uložený prvostupňovým súdom považuje za primeraný a zákonný.

Odvolačný súd pripomína, že ako vyplýva z § 61 ods. 2 Trestného zákona ukladanie trestu zákazu činnosti (v súvislosti s vedením motorového vozidla) nie je obligatórne, ale predstavuje možnosť súdu jeho uloženia v prípadoch, kedy to uzná za vhodné a účelné. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ na úseku cestnej premávky za posledných 5 rokov 13 krát priestupkovo prejednaný. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na množstvo priestupkov spáchaných v doprave, opomenutie uloženia tohto druhu trestu u obžalovaného nebolo možné. U obžalovaného sa totiž nejedná o ojedinelé alebo zriedkavé a menej závažné nedodržovanie pravidiel cestnej premávky (napr. neprimeraná rýchlosť, používanie telefónu počas jazdy), ale o pravidelné nerešpektovanie dopravných predpisov, čo vyvoláva pochybnosti o spoľahlivosti obžalovaného ako vodiča. Úvahy prvostupňového súdu sú v tomto smere správne.

Pri základnej výmere trestu zákazu činnosti pre obžalovaného od 12 do 120 mesiacov, bol obžalovanému prvostupňovým súdom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu pri spodnej hranici tejto výmery, t. j. 24 mesiacov. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa zohľadnil zamestnanie obžalovaného ako aj potrebu starostlivosti o maloleté dieťa. Prvostupňovým súdom uložený trest zákazu činnosti a jeho dĺžka teda zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu, pričom jeho kratšie trvanie neprichádza u obžalovaného v úvahu. Zároveň je nevyhnutné konštatovať, že sa jedná o trest, ktorého účelom je ujma na právach osoby, ktorej je uložený.

Okolnosť, ktorá bráni uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na samej spodnej hranici, ako to žiada obžalovaný v odvolaní, je skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti opakovane postihovaný za spáchanie priestupkov na úseku cestnej premávky. Predchádzajúce postihnutia za porušovanie dopravných predpisov u obžalovaného očividne nevedli k náprave, a preto uloženie miernejšieho trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovaného považované za účinné. Uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu má teda významný výchovný charakter, a to najmä z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a jeho dĺžku obžalovaný osobitne vo svojom odvolaní nenapáda, pričom ani odvolací súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by odôvodňovala podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.